

Samling af Afgørelser

Sag C-498/16

**Maximilian Schrems
mod
Facebook Ireland Limited**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof)

»Præjudiciel forelæggelse – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – forordning (EF) nr. 44/2001 – artikel 15 og 16 – retternes kompetence i sager om forbrugeraftaler – begrebet »forbruger« – overdragelse mellem forbrugere af krav mod den samme erhvervsdrivende«

Sammendrag – Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. januar 2018

1. *Retligt samarbejde i civile sager – retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – forordning nr. 44/2001 – kompetence i sager om forbrugerkontrakter – begrebet »forbruger« – indskrænkende fortolkning – kriterier*

(Rådets forordning nr. 44/2001, art. 15-17)

2. *Retligt samarbejde i civile sager – retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – forordning nr. 44/2001 – kompetence i sager om forbrugerkontrakter – begrebet »forbruger« – person, som benytter en privat Facebook-konto, og som offentliggør bøger, holder foredrag, driver websteder, indsamler donationer og lader sig overdrage kravene for talrige forbrugere med henblik på at gøre disse gældende for domstolene – omfattet*

(Rådets forordning nr. 44/2001, art. 15)

3. *Retligt samarbejde i civile sager – retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – forordning nr. 44/2001 – kompetence i sager om forbrugerkontrakter – begrebet »forbruger« – sagsøger, som ikke selv er part i den pågældende forbrugeraftale, og som har fået overdraget krav fra andre forbrugere – ikke omfattet*

(Rådets forordning nr. 44/2001, art. 15-17)

4. *Retligt samarbejde i civile sager – retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – forordning nr. 44/2001 – kompetence i sager om forbrugerkontrakter – forordningens artikel 16, stk. 1 – anvendelsesområde – søgsmål anlagt af en forbruger, i forbindelse med hvilket for retten på det sted, hvor forbrugeren har bopæl, ikke blot forbrugerens egne krav, men også krav overdraget af andre forbrugere med bopæl i samme medlemsstat, i andre medlemsstater eller i tredjelande, gøres gældende – ikke omfattet*

(Rådets forordning nr. 44/2001, art. 16, stk. 1)

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 28-32, 39 og 40)

2. Artikel 15 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en person, som benytter en privat Facebook-konto, ikke mister egenskaben af »forbruger« som omhandlet i denne artikel, når vedkommende offentliggør bøger, holder foredrag, driver websteder, indsamler donationer og lader sig overdrage kravene for talrige forbrugere med henblik på at gøre disse gældende for domstolene.

(jf. præmis 41 og domskonkl. 1)

3. Dernæst har Domstolen allerede fastslået, at eftersom de særlige regler, der er indført ved artikel 15 ff. i forordning nr. 44/2001, er begrundet i et ønske om at beskytte forbrugeren som den part i kontrakten, der må antages at være økonomisk set svagere og retligt set mindre erfaren end medkontrahenten, beskyttes forbrugeren kun, for så vidt som han personligt er sagsøger eller sagsøgt i en sag. En sagsøger, som ikke selv er part i den pågældende forbrugeraftale, er derfor ikke omfattet af forbrugerværnetinget (jf. i denne retning dom af 19.1.1993, Shearson Lehman Hutton, C-89/91, EU:C:1993:15, præmis 18, 23 og 24). Disse betragtninger bør også gælde i forhold til en forbruger, som har fået overdraget krav fra andre forbrugere. De kompetenceregler, der er fastsat vedrørende forbrugeraftaler i forordningens artikel 16, stk. 1, finder således i henhold til ordlyden af denne bestemmelse alene anvendelse på sager, som en forbruger agter at rejse mod sin medkontrahent, hvilket nødvendigvis indebærer, at der er indgået en aftale mellem forbrugeren og den pågældende erhvervsdrivende (dom af 28.1.2015, Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, præmis 32).

(jf. præmis 44 og 45)

4. Artikel 16, stk. 1, i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at den ikke finder anvendelse på et søgsmål anlagt af en forbruger, når der under dette søgsmål for retten på det sted, hvor forbrugeren har bopæl, ikke blot gøres forbrugeren egne krav gældende, men også krav overdraget af andre forbrugere med bopæl i samme medlemsstat, i andre medlemsstater eller i tredjelande.

Som Domstolen har præciseret i en anden sammenhæng, kan en overdragelse af krav således ikke i sig selv have betydning for fastlæggelsen af den kompetente ret (dom af 18.7.2013, ÖFAB, C-147/12, EU:C:2013:490, præmis 58, og af 21.5.2015, CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, præmis 35). Heraf følger, at andre retter end dem, der udtrykkeligt er omhandlet i forordning nr. 44/2001, ikke kan anses for at have kompetence i kraft af en koncentration af flere krav hos en enkelt sagsøger.

(jf. præmis 48 og 49 samt domskonkl. 2)